

Bakalářská práce Kamily JEDLIČKOVÉ

*KOMENTOVANÝ PŘEKLAD
VYBRANÝCH POVÍDEK ANGELY CARTEROVÉ*

POSUDEK OPONENTA

PhDr. Miroslav JINDRA

Tato práce je zajímavým pokusem o postižení povahy a významu přípravy překladatele náročného literárního díla k převodu z originální verze do jiného jazyka, konkrétně z angličtiny do češtiny. Je dobře, že se takováto témata diplomantům zadávají, protože jejich zpracování může užitečně obohatit translatologickou problematiku literárních textů.

Díla Angely Carterové patří nepochybně k nejzajímavějším prózám, které se v anglicky psané literatuře objevily v posledních desetiletích. Není to čtenářsky snadná autorka a jistě si zaslouží pozornost literárních historiků a teoretiků, protože ji obohatila o texty nesporně kvalitní a novátorské, které i z čistě překladatelského hlediska poskytují cenný studijní materiál. Autorka této bakalářské práce k němu přistoupila v zásadě úspěšně a prokázala v ní, že má k teoretickým úvahám o literatuře základní předpoklady.

V úvodní části práce, ve které se snaží popsat rozhodující rysy obou zvolených povídkových textů, v zásadě postihla jejich specifiku. Splnila tím zároveň první požadavek, kterému by měl vyhovět literární překladatel, než se pustí do vlastního překladatelského procesu – provést pečlivou „rekognoskaci terénu“, do kterého se chystá vstoupit, a na konkrétní řešení překladatelských problémů, jejichž řešení ho čeká, se tak předem zodpovědně připravit – pokud to neučiní, hrozí mu při něm větší či menší ztroskotání.

Tomu se jí v druhé části práce, tj. vlastnímu překladu zvolených povídek, podařilo docela úspěšně vyhnout. Díky tomu nemá její překlad žádné

vyloženě závažné trhliny. Prokázala, že je schopná pozorně vnímat literární text nejen „čtenářsky“, ale i přesahově dohlédnout i za „primární hradbu“ jeho pochopení a nalézat potřebné klíče k jeho překladatelskému zpracování.

Nemělo by smysl tu dokazovat, že občas se v jejích řešeních – jistě celkem logicky a zákonitě – projevuje pochopitelná nezkušenost (nedostatek delší překladatelské „praxe“). Ovšem v zásadě a v jejím celku pokládám tuto bakalářskou práci bez váhání za uspokojivou a předběžně ji navrhuji klasifikovat

mezi v ý b o r n o u a v e l m i d o b r o u.

(O konečném výsledku necht' rozhodne průběh obhajoby.)

27. srpna 201

Miroslav Jindra